

1. dan pred vstajenjem

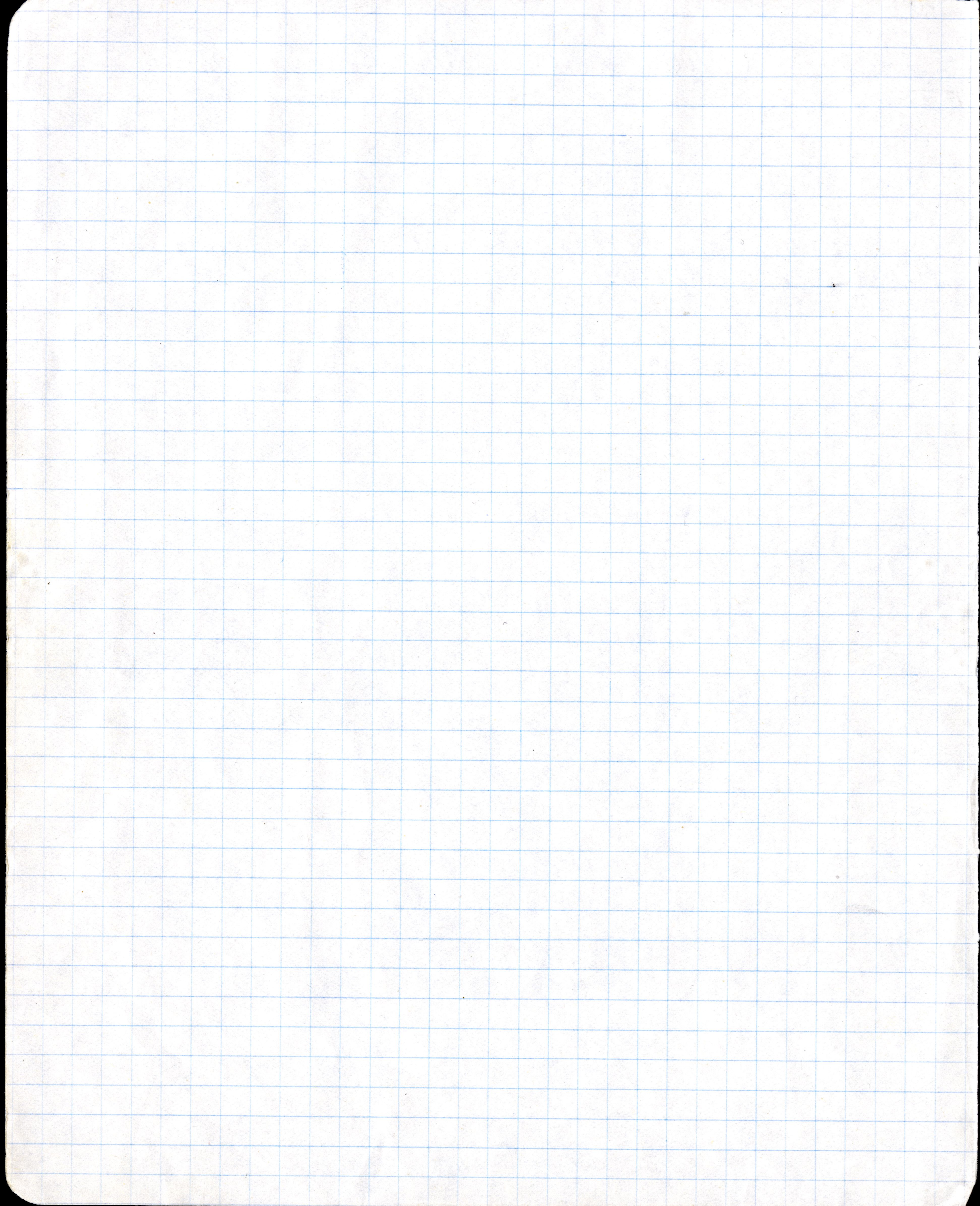
Moji dobri, nežni bližnji.

Ali vra pride nekoč, ko bo odprl srca žebel pouladarski ve-
ter, ko si bodo obrasi onaki v peselju ne v pridkosti, ko se bodo lju-
dje poždravljali s čreheru ovedčani in z glorio ljubezni.
"Kako je želi, brač uvoj, ki si mi bil brač v želesti?" ...
"Koridel jil bo še nekaj, vaj nekaj, ki bodo dočakali žisto blagostno
oljeno vro.

O, da bi bila med zjimi Rudi Ti in jaz! J. tankar

I.

Sub, oledni veter pila,
veter pila, kot da vrdila,
pesem žujo preho cest od naša,
žujo pesem, ki jo poje zdaj mladina naša ...
Tse odžlej, ko so gospodje,
kot dekle pocestno domovino
nam prodali;
vse odžlej je treba na tankar
zapeti
Glej, kako blešče se pruski vojoveti ...!
Poj, poj kaj zato če uinaš več kaj žreči

v pesem moroš lakoto odeli...

Ulice

so pušče,
človek

žil

kož grob.

Šta oglašuje

deskal

vsak dan

nov

plakat.

Plato

in ponižno

ga gleda

ljudje

prebrat:

Smržna koren izročena danes zjutraj.

Nemo zró ljudje

v rdeč papir;

dve odhajajoči starki

sta prišli

žil prebir:

"Kaj boš,

prav je

komunistom,

da jih strežijo!

Bog nam varji

naše boče,

že zverine dve požgá!

Z Rusije

odroke žró.

Žive bi nas v klop zmedali

Bog nam varji,

Bog nam varji!

Res so težki

težki časi,

a po vojski bo drugač..."

Žežer veje, in počasi
iz aleje nosi
lačne dece plač...

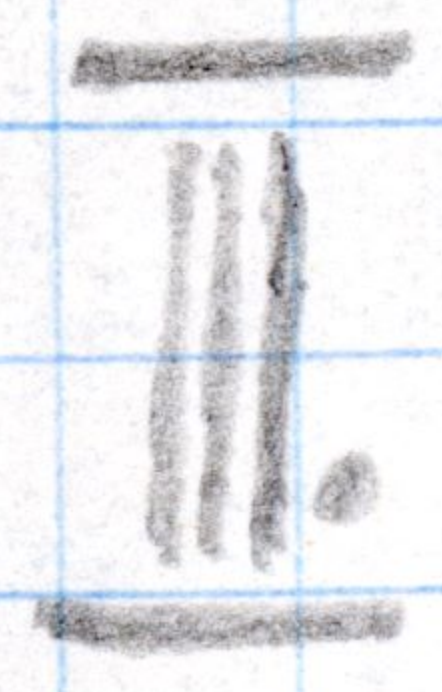
II.

trni arhi
vozijs
v nočel...
črna, žerba
služnja žge v ljudel
tela mravnica,
delo kolnajo v tel dneč,
lica vse drugačna
dabor za nasmed...

Kaj' boš delal
in garal,
drevi
boš morda že v ječi spal..
Z temni noči,
v črni
noči,

pridejo po te.
Brez besede prusti donaćijo!
Prusti
mirno
naj se izselijo,
naj se trojih
žuljev
drugi veselijo..!

tri arzi
 voriyo v ročel
 v ročel ročel...
 tria, zebra
 sluzija žo v ludel.

Petindvajset
 nos je tu zaprtil,
 petindvajset
 lie udrtil,
 petindvajset
 sic človeški.
 Pedeset
 oces ledelit...
 tri
 iz vsi
 vane
 sčela
 in iz restor, lje
 kakor pse
 nos policija
 žije
 Lidor pa ni
 kot pes
 jiu vdan,
 Lidor
 uporab
 ne kvince...
 Pes
 za take
 so samice!

Trd betonu
od gladu
in brez odeje,
umiraš
in od žejje.

Po telesu
lazijo
stevnice...

Misli,
zudne misli
plazijo
se v vas...

Proč vrzimo
zudne misli!
Ni je surti
brez

ni svobode
brez
žaljenja.

Že prešlo bo
kakor
kalna
reka;

Proč jo vržeš,
če pretesna
je obleka,

človek,
novi človek,
vstal bo
iz človeka!

IV.

Kdaj, ah, kdaj bo konec vojne?

Kdaj bo mir
spet nad zemljo.

Daleč, daleč, tam na vzloču
tam kaj kaže rdeča kri;

Tam zdaj vlada lažje
mrt;

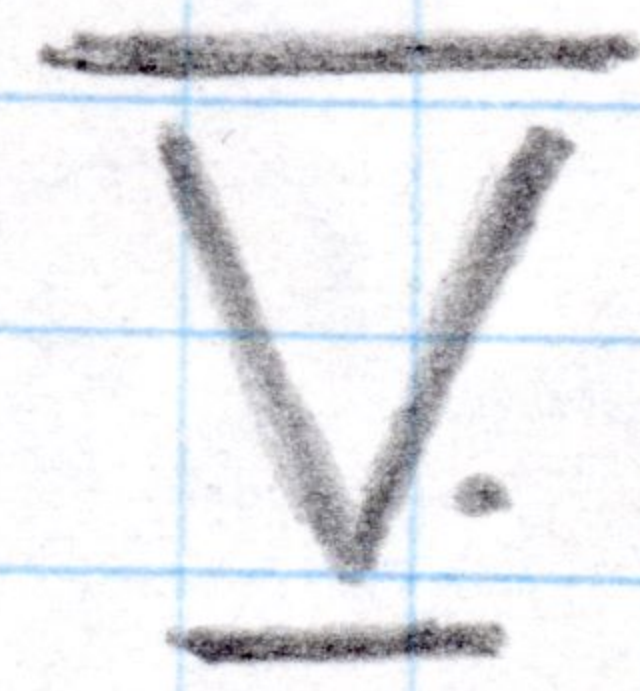
a pri nas ljudje beró:

Nemške čete zmagoslavno
vojsko nadaljujejo...

čujbe, lažje nemški, čujbe!

Blizu nas je velik čas
Mor nič več ni zavesti

o nas
da bi zapili na ves glas:

"Daj nam daros
 naš
 klapce^v vsakdanji kruh,
 veran
 se usmili!"

Svo
 vsak dan
 Pa ni šišol^v boga prosili...
 bil je glub...

Luba nam je
 vse
 pobala
 Saus
 slaus

svo počeli...
 Prava
 Luba je ostala,
 prežla
 svo se preživeli...

Ležos
 bo boljé rodilo,
 Zoda
 Tujcem za vojsto;
 prave
 Zoda naše laste,
 tako da
 bo nad vasjo.

VI.

Ize beséde so tilé beséde,
in gospod je so gospod

osbal delavec bo labor pregaral
in gospodem polnil sálede!

Irité vre nam usta
sares pa moléjo
se moléjo...

A biverelo bo iz prs
iz preročil prs

brulnilo nam bo iz ust
ust!
iz kvačil

VI.

Kar jih niso poravnali
 kar jih niso opodobili
 zidali
 so se zgorali
 z njih strelili...
 Streljali, ni bojazni;
 ne bojé se smrtne kazni...
 Z vsakega stje sled izpovedja
 sled jezuškega v kaljenja...
 Stari red bodo zrušili;
 zemljo delavskih ljudi
 zgradili.
 Tu boš plačena
 prek svedá brez meja
 z eno odéca, bo zavirala,
 mel zasijala
 narodov bo zavirala!

Ljubljana 10. avg. 1941.

6

Shodá se ti bo zdel da cialus beru na nisan Lar
tako - tako, da sem ga pač razisal - ali povem ti,

risal sem ga s svojimi ročicami, s hubezajo in rdečo vero
s kraljeve prolekarja, da si

nismo se rodili tako, da bi izali naše sklede, sem več
tako, da kazivimo leso, človeka medas kraljeve !!

Te beru posvečam svoemu najboljšemu tovarinu, Kbi, moja
nežna, dobra čuica, Tebi, ki te imam sledajo pro
v svojem srcu in svojih ustih, Tebi, ki ti dolgojem
koliko in koliko in se mnogo, mnogo več

Laj
Larbi